

A kőbányai könyvtárban

A gyerekek körében (MTI Fotó — Szebellédy Géza felvétele)

Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára és a kíséretében levő központi bizottsági tagok az elmúlt év utolsó napjaiban meglátogatták a kőbányai Pataky István téri művelődési központot és az épületében működő, 12. számú Szabó Ervin könyvtárat, hogy megismerkedjenek az egy éve működő intézmény munkájával, az indulás évének eredményeivel. Kádár elvtárs elmondta: mindig figyelemmel kísérte a Kőbányai Művelődési Központ építését, és örül, hogy eljutott az új intézménybe. Helyesléssel vette tudomásul, hogy a művelődési házban folyó sokrétű tevékenység és a könyvtári munka jól ki egészíti egymást.

A könyvtári részben kezdte el a látogatást, s örömmel szemlélte a tágas, szabadpolcos kölcsönzőhelyiséget. A könyvtár vezetője arról számolt be a vendégeknek, hogy sok magyar és külföldi könyvtárlátogató kereste fel az intézményt, és mindenki úgy nyilatkozott, hogy szép a könyvtár.

Néhány hónappal ezelőtt egy negyvenöt tagú amerikai gyermekkönyvtáros delegáció járt itt, s igen lelkesen nyilatkozott a könyvtárról, amely bemutató foglalkozást is tartott részükre Székácsné Vida Mária közreműködésével.

A könyvtárvezető az eredményekről szólva egyebek között elmondta, hogy a könyvtár olyan épületből

jött, ahol csak 380 m² hely jutott számára, most pedig több mint 1100 m²-rel nagyobb területen működik. Három évvel ezelőtt 45 000 könyve volt, most 92 000 van. Akkor még csak 4 és félezren olvastak a könyvtárban, most pedig az olvasók száma 8370. A régi helyen helybenolvasási lehetőség nem volt, most viszont csupán az olvasótermet is 18 642-en használták. Kádár elvtárs elégedetten nyugtázta a fejlődés számadatait, majd végigsétált az olvasótermen, a zenesobán, utoljára a gyermekkönyvtári helyiséget nézte meg. Meghökken az állatoktól: „Krokodil és kenguru a könyvtárban?”. A könyvtárvezető alig kezdte el a magyarázatot, azt tudniillik, hogy ezeket a gyerekek nagyon kedvelik, amikor a látogatás talán legkedvesebb mozzanataként kitódult a meseszobából egy csapat gyerekek, és harsány köszöntéssel fogták közre Kádár elvtársat. Ő kezét fogott velük, megsimogatta a fejüket, érdeklődött: mit csináltak, mit láttak, hallottak itt, és mit olvasnak? Feltűnt neki a nagyobbacsók között egy picit, 3–4 éves forma kisgyerekek, aki mindig elől állt. Mosolyogva kérdezte tőle: „Hát te mit keresel itt? Talán a testvéred hozott el ide?”. „Nem a testvérem, hanem a barátom, mert ő engem mindenhová elvisz” — válaszolta a kislány. Mosollyal fejeződött be a látogatás, s azzal, hogy Kádár János gratulált a könyvtár eredményeihez, a gyarapodáshoz.

... Elmenőben még néhány könyvet segített a helyére rakni. (B. A.-né).